

Dosarul nr. 3-38/24
PIGD 2-25001653-01-3-06012025

15 august 2025

OPINIE CONCURRENTĂ

Prin Decizia Curții Supreme de Justiție din 15 august 2025, s-a respins cererea de contestare formulată de Corneliu Popescu împotriva Comisiei de evaluare a procurorilor, având ca obiect anularea Deciziei nr. 32 din 18 decembrie 2024 privind candidatura sa la funcția de membru al Colegiului de disciplină și etică din subordinea Consiliului Superior al Procurorilor.

În temeiul art. 48 alin. (2) din Codul procedură civilă, coroborat cu art. 195 din Codul administrativ, judecătorul care nu împărtășește motivarea majorității semnează hotărârea, având dreptul să formuleze opinie separată; aceasta se înmânează președintelui ședinței și se anexează la dosar, fără a fi anunțată sau citită în ședință.

În baza acestor dispoziții, formulez prezenta opinie separată (concordantă): sunt de acord cu soluția de respingere a contestației formulate de Corneliu Popescu împotriva Deciziei nr. 32 din 18 decembrie 2024 a Comisiei independente de evaluare a integrității candidaților la funcții în organele de autoadministrare ale procurorilor, însă nu împărtășesc considerentele reținute de majoritate. În opinia mea, contestația trebuie respinsă pentru lipsa unui interes juridic actual (cauza fiind rămasă fără obiect), iar nu în urma unei analize pe fond a motivelor invocate de reclamant.

Reclamantul a participat la concursul pentru funcția de membru al Colegiului de disciplină și etică, fiind, în mod obligatoriu, supus procedurii de evaluare a integrității reglementată de Legea nr. 26/2022. Prin Decizia nr. 32/18.12.2024, Comisia a constatat, în temeiul art. 13 alin. (5) din această lege, existența unor dubii serioase neînlăturate privind integritatea etică și financiară a candidatului, cu consecința nepromovării evaluării. Această decizie a fost adoptată și comunicată potrivit legii.

Potrivit art. 13 alin. (6) din Legea nr. 26/2022, nepromovarea evaluării produce un singur efect juridic: excluderea candidatului din procedura de selecție pentru funcțiile vizate de lege. Decizia nu are caracter sancționator sau disciplinar și nu generează, prin ea însăși, efecte asupra carierei profesionale a candidatului în afara competiției pentru care a fost emisă. Aceasta rezultă atât din textul legii speciale, cât și din rațiunea sa: mecanismul de pre-vetting este unul de filtrare administrativă, nu o procedură jurisdicțională de stabilire a răspunderii.

În susținerea contestației, Corneliu Popescu a invocat presupuse vicii procedurale în desfășurarea evaluării, solicitând reevaluarea sa. De asemenea, a pretins că anumite circumstanțe relevante au fost ignorate și că procedura a fost afectată de erori esențiale. Totuși, asemenea critici nu sunt suficiente pentru a anula o decizie adoptată în limitele competenței legale, în lipsa unor consecințe juridice actuale și directe care să subziste la momentul examinării contestației.

Rețin că, începând cu data de 6 iunie 2025, Corneliu Popescu nu mai este implicat într-o procedură activă de selecție, iar decizia de nepromovare și-a epuizat efectele juridice prin excluderea sa din concurs. Totodată, reclamantul nu mai deține funcția de procuror, ceea ce elimină orice interes actual și legitim în menținerea contestației pe rol. Admisibilitatea unei cereri în contencios presupune existența unui interes juridic concret și actual, care lipsește în prezenta cauză.

În context, este relevant faptul că cu privire la pretinsa încălcare a articolului 39 din Constituție, Curtea Constituțională în decizia de inadmisibilitate nr. 42 din 06 aprilie 2023, a reținut că alineatul (2) al acestui articol îi garantează oricărui cetățean, potrivit legii, accesul la o funcție publică. Totuși, utilizarea textului „potrivit legii” din acest articol presupune că legislatorul poate stabili condiții de accedere într-o funcție publică. Această competență a legislatorului trebuie recunoscută, având în vedere că integritatea administratorilor publici joacă un rol esențial. Mai ales în cazul funcțiilor publice de care depinde bunăstarea națiunii, persoanele care vor să le ocupe trebuie să demonstreze că îndeplinesc standarde înalte în materie de integritate. Din acest motiv, Constituția îi permite legislatorului să stabilească condiții de accedere într-o funcție publică care să asigure că procedurile de recrutare și de verificare a candidaților vor urmări identificarea persoanelor care se potrivesc cel mai bine pentru realizarea acestui deziderat (HCC nr.6 din 10 aprilie 2018, § 70).

De asemenea, Comisia de la Veneția și Consiliul Europei, în Opinia comună CDL-AD(2021)046, au stabilit că procedura de evaluare nu constituie o procedură jurisdicțională, ci un mecanism administrativ de filtrare, menit să consolideze încrederea publicului în justiție. Prin urmare, natura evaluării exclude incidența garanțiilor procesuale rezervate procedurilor contencioase în sens clasic.

La punctul 142 al aceleiași decizii a Curții Constituționale se subliniază că interesul public de a finaliza procedura de alegere a membrilor organelor de autoadministrare prevalează asupra interesului individual al candidaților excluși, ceea ce justifică inadmisibilitatea contestațiilor formulate post-factum, fără consecințe juridice actuale.

Totodată, Avizul nr. 1069/2021 al Comisiei de la Veneția precizează că rezultatul evaluării nu influențează cariera profesională a candidatului în alte proceduri decât cea în care a fost efectuată evaluarea. Așadar, decizia contestată nu produce un prejudiciu continuu sau permanent care ar justifica menținerea litigiului.

În lumina acestor considerente, apreciez că decizia contestată produce efecte limitate și consumate: imposibilitatea continuării participării la concursul finalizat. Examinarea eventualelor vicii procedurale nu poate conduce la reactivarea unei proceduri încheiate, iar admiterea contestației nu ar putea produce niciun efect juridic concret.

Garanțiile implicite ale art. 6 § 1 includ obligația de a motiva hotărârile judecătorești (H. împotriva Belgiei, pct. 53). O decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor. Deși o instanță internă dispune de o anumită marjă de apreciere în alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta trebuie să-și justifice activitățile, precizând motivarea deciziilor sale (Suominen împotriva Finlandei, pct. 36; Carmel Saliba împotriva Maltei, pct.79).

Totuși, deși art. 6 § 1 obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument [Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61; García Ruiz împotriva Spaniei (MC), pct. 26; Jahnke și Lenoble împotriva Franței (dec.); Perez împotriva Franței (MC), pct. 81].

Pentru aceste motive, conchid că cererea de contestare depusă de Corneliu Popescu urma a fi respinsă, din alte motive, fără a se expune dacă în cadrul procedurii de evaluare au fost admise erori procedurale grave de către Comisia de evaluare, care afectează caracterul echitabil al procedurii de evaluare și existența unor circumstanțe care puteau duce la promovarea evaluării.

Judecător

Ion Malanciuc